

Ա. Մ. ԲՐԵՄԵՆԵՐ

ՍՆԴԱՄԹԵՐՔՆԵՐԻ
ՊԱՇՊԱՆՈՒԹՅՈՒՆԸ
ԹՈՒԱՎՈՐ ՆՅՈՒԹԵՐԻՑ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՆԴԱԿԱՆ

ԳՐԱԴԱՐԱՆ

1951

613.2-099 1150

№ 99 Григорьев, Илья
Узбекская ССР, город
Рыбинск Узбекистан

Ա. Մ. ԲՐԵՄԵՆԵՐ

614.824

613.2-Բ.13

Բ - 59

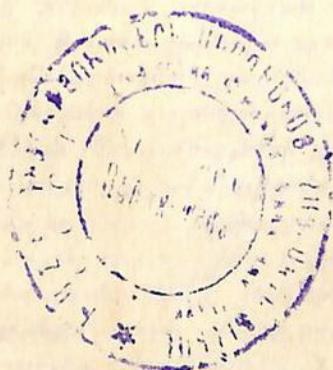
ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
1961 թ.

ՍՆՆԴԱՄԹԵՐՔՆԵՐԻ ՊԱՇՏՊԼՆԱԽԹՑՈՒՆ
ԹՈՒՆԱՎՈՐ ՆՅՈՒԹԵՐԻՑ

Թարգմ. Ավ. ՇԱԹԻՔՅԱՆ

Պատ. ԽՄԲԱԳԻԻ քժ. Գ. Ա. ՊԱՊՈՎՅԱՆ

4150

A 11
16469

Վ.Ֆ. 9832, սպասվեր 929, տիբառ 1350
Սուսրադրված է ասքելու 9/X 1941 թ.
1½ տոզագրական մամուչ, 1 մամուչուժ
3648 առշ. նիշ. հեղինակային 1,25 մամուչ:
Գինը 30 կրո.

Հայելական ՍՍՌ Ժողկոմսովետին կից թերթերի և ամսագրերի սպասութեան
երեան.

Ն Ա Խ Ա Յ Ա Յ Ի Ա Յ Ա Յ

«Կայծակնացին պատերազմի» խայտառակ ձախողումից կատաղած ֆաշիստական ջիվաղները մարդկանց ոչնչացնելու դիվացին նոր միջոցներ են փնտռում։ Քաջարի Կարմիր Բանակի կողմից մարտերում գրավված գերմանական հրամանատարության գաղտնի փաստաթղթերը մերկացնում են ֆաշիստական ավագակների այն գաղանացին մտադրությունը, որ նրանք պատրաստվում են շտեսնրված նոր ոճրագործության— թունավոր նյութերի լայն կիրառման։

Հարձակման նույնիսկ ամենավարժված միջոցները սարսափելի չեն այնտեղ, որտեղ ուժեղ է կազմակերպվածությունը, որտեղ բոլորը նախապատրաստված են դիմադրություն ցուց տալու։ Մեր հայրենիքի յուրաքանչյուր քաղաքացի հաստատակամորեն պետք է պատրաստվի քիմիական հարձակման համար, որպեսզի կարողանա չեղոքացնել թշնամու շարամիտ գործը։

Քիմիական հարձակման պայմաններում մեծ նշանակություն ունի սննդամթերքների պաշտպանությունը թունավոր նյութերից։ Ա. Վ. Բրեմեների «Սննդամթերքների պաշտպանությունը թունավոր նյութերից» հայերեն թարգմանությամբ առաջարկվող աշխատությունը համառոտ կերպով նկարագրում է այն անհրաժեշտ միջոցառումները, որոնց մասին պետք է գիտենա յուրաքանչյուր քաղաքացի և մանավանդ աննդի ձեռնարկության, հասարակական սննդի և ապրանքահաղորդիչ ցանցի յուրաքանչյուր աշխատող, որպեսզի սոցիալիզմի երկրի պարենացին սեսուրմները պահպանելու նպատակով կարողանա ժամանակին կիրառել այդպիսիք։

Գ. Ա. ՊԱՊՈՎՅԱՆ

ՄԱՐՏԱԿԱՆ ԹՈՒՆԱՎՈՐ ՆՅՈՒԹԵՐԸ ԵՎ ՆՐԱՆՑ ԿԻՐԱՌՈՒՄԸ

Մարտական թունավոր նյութերը են կոշվում այն քիմիական միացությունները, որոնք փոքր քանակությամբ կարող են արդեն լինասակար ազդեցություն ունենալ օրգանիզմի վրա, առաջացնելով մարդու կամ կենդանու հիվանդություն և մահ:

Մարտական թունավոր նյութերը կենդանական օրգանիզմի վրա կարող են ազդել ոչ միայն քիմիական հարձակման մոմենտին անմիջականորեն շփվելու ժամանակ, այլ և զանազան առարկաների, հողի, բուսականության, հագուստի և այլի միջոցով: Թունավոր նյութերով (թ՞ե) վարակված սննդամթերքները նույնպես կարող են թունավորման աղբյուր հանդիսանալ ինչպես առանձին անհատների, այնպես էլ երբեմն բնակչության ամբողջ խմբերի համար, մանավանդ որ թունավոր սկզբնապատճառը միշտ էլ հընարավոր չի լինում ժամանակին հայտաբերել: Մի քանի թունավոր նյութերով վարակված մթերքներ ուտելն օրգանիզմում առաջացնում է ծանր փոփոխություններ, իսկ երբեմն էլ մահ է պատճառում:

Քիմիական հարձակման ժամանակակից հնարավորությունների պայմաններում (ոմբակոծիլ ավիացիա, քիմիական ուռմբերով հեռաձիր հրետանի և այլն) ոչ միայն հակատամերձ գոտիում, այլ և թիկունքում գոյություն ունի մարդուն և սննդամթերքները շրջապատող միջավայրի՝ թունավոր նյութերով վարակվելու անմիջական վտանգը: Այդ պատճառով անհրաժեշտ է, որպեսզի հասարակական սննդի, առևտրական ցանցի աշխատողները և բնակչության լայն մասսաները ծանոթ լինեն սննդամթերքները թունավոր նյութերից պաշտպանելու ամենահասարակ միջոցառումներին, թունավոր նյութերը հայտաբերելու ամենահասարակ եղանակներին և վարակված սննդամթերքները վնասազրկելու մեթոդներին:

Թունավոր նյութերով վարակված սննդամթերքներն ուտելու շամար օգտագործելու հնարավորության հարցը բոլոր դեպքերում պետք է լուծի պետական սանիտարական տեսչությունը, մասնաւորապես, սանիտարական բժիշկը:

ԹՈՒՆԱՎՈՐ ՆՅՈՒԹԵՐԻ ՀԱՏԿՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ ԵՎ ՆՐԱՆՑ ԱԶԴԵՑՈՒԹՅՈՒՆԸ ՍՆՄԱՄԹԵՐՔՆԵՐԻ ՎՐԱ

Քիմիական միջոցների կիրառման ձևերը: Մերձճակատային դոսու սահմաններից դուզս գտնված շրջանների վրա քիմիական հարձակումը կարող է կատարվել գլխավորապես ավիացիայի օդությամբ: Ժամանակակից ավիացիան թունավոր նյութեր կարող է դործադրել կամ քիմիական ավիառումբեր ցած նետելով, կամ թե շատով գործիքների միջոցով թունավոր նյութեր շաղ տալով:

Քիմիական ավիառումբերի մեջ թունավոր նյութերը գտնվում են հեղուկ կամ պինդ վիճակում: Եթե ավիառումբը պայթում է գետնին, թունավոր նյութը շաղ է գալիս և թունավոր գազի, ծիրի կամ մառախուղի ձևով տարածվում է օդում: Հատով գործիքներից շաղ տալու դեպքում թունավոր նյութը գետին է ընկնում մասր կաթիլների ձևով, ընդորում գոլորշիանում է և խառնվում օդի հետ: Այսպիսով, օդա-քիմիական հարձակման ժամանակ հարկ եղած ձեռվով չպաշտպանված սննդամթերքները կարող են վարակվել թունավոր նյութի կաթիլներով կամ մասնիկներով:

Կայուն և անկայուն քունավոր նյութեր: Այն թունավոր նյութերը, որոնք արագ կերպով գոլորշիանում են և տարածվում, կոշվում են անկայուն թունավոր նյութեր (Աթն):

Դանդաղ գոլորշիացող և իրենց մարտական հատկությունները վարակված վայրի ու առարկաների վրա երկար պահող թունավոր նյութերը կոշվում են կայուն թունավոր նյութեր (Կթն):

Կայուն թունավոր նյութերը, որոնց շարքին են պատկանող իպրիտն ու լուփղիտը, գործադրվում են վայրը և այդ վայրում դտնված առարկաները վարակելու համար: Օգտվելով վարակված առարկաներից և նույնիսկ ուղղակի գտնվելով կայուն թունավոր նյութերով վարակված վայրում, մարդիկ ու կենդանիները ծանր կերպով վնասվելու վտանգին են ենթարկվում:

Թունավոր նյութերի բաժանումն ըստ ազդեցության բնույրի: Մարդկային օրգանիզմի վրա ունեցած ազդեցության բնույրով թու-

նավոր նյութերը բաժանվում են չորս խմբի. 1) խեղդող թունավոր նյութեր, 2) գրգռող թունավոր նյութեր, 3) մաշկացին ազդեցության թունավոր նյութեր և 4) ընդհանուր թունավոր ազդեցություն ունեցող թունավոր նյութեր:

Խեղդող թունավոր նյութերը (քլոր, ֆոսֆեն և այլն) ազդում են պիսավորապես շնչառության օրգանների վրա, ծանր գևագերում առաջացնելով թոքերի բորբոքում և այրվածք: Նրանցից մի քանիսի ազդեցությունն սկսվում է միանգամից հենց թունավորվելուց հետո (քլոր), մյուսներինը՝ միայն որոշ ժամանակ անցնելուց հետո (ֆոսֆեն):

Քլորը սովորական ջերմաստիճանում իրենից ներկայացնում է խեղդող հոտով գեղնականաշգույնի մի գագ, որը գրեթե $2\frac{1}{2}$ անգամ ծանր է օդից: Ջերմությունը մինչև $8-10$ աստիճան իջնելու և ճնշումը մինչև $5-6$ ատմասփեր բարձրանալու դեպքում քլորը վերածվում է նարնջադեղին թափանցիկ հեղուկի: Մարտական կիրառման ժամանակ քլորը փոփում է գետնի երեսին և ծանր ամպի նման հավաքվում փոսացումներում:

Քլորը ժանգոտելով ամանեղենի, ինվենտարի, կահույքի խոնավ մետաղյա մակերեսը, քայլայում է նրանց:

Գործվածքներն ու հագուստը գունազրկվում են քլորից և մասնակի կերպով քայլայվում:

Քլորի ազդեցության տակ սննդամթերքներն ստանում են իշխնց ոչ հատուկ հոտ ու համ: Քլորի ներգործությանը ենթարկված բանջարեղենն ու մրգերը փոխում են իրենց արտաքին տեսքը և շատ շուտ փշանում:

Ֆոսվենը թեթև ցնողություն անդունի է, որը $8,2$ աստիճանից բարձր ջերմության գեպքում վերածվում է գազանման վիճակի. ֆոսֆենի գոլորշիները $3\frac{1}{2}$ անգամ ծանր են օդից. նրանք ունեն մզգած խսոր կամ փտած մրգի անդուրեկան հոտ: Երբ ֆոսվենը խառնվում է օդի հետ, սպիտակավուն ամպ է գոյանում: Ֆոսվենը նման, քլորի նման, փոփում է գետնի երեսին և կուտակվում փոսացումներում:

Զուրը և աննդամթերքների մեծ մասը գոլորշիանման ֆոսֆենի հետ շփմբելիս թունավոր հատկություններ չեն ստանում: Ֆոսվենի գոլորշիները ներծծելու ընդունակ են միայն չոր և ծակոտեն մըթերները (շաքարը, ձավարը, ալյուրը, աղը և այլն): Եթե այդ-

պիսի մթերքները երկար ժամանակ գտնվում են ֆուգենով վարակված մթնոլորտում, նրանք ձեռք են բերում ֆուգենին յուրահատուկ անդուրեկան հոտ և առանց նախնական մշակման—դեգազացիայի (օդափոխել, հողմահարել տաքացրած օդով) չեն կարող օգտագործվել ուտելու համար:

Առհանարակ անկայում գագերի գոլորշիներով (որոնց թվին են պատկանում քըորը և ֆուգենը) սննդամթերքների թունավորման մտանգը համեմատաբար մեծ չէ, իսկ այդ թունավոր նյութերի գոլորշիներով վարակված չոր մթերքների ղեղազացիան մեծ դժվարություններ չի ներկայացնում: Այն բոլոր մթերքները, որոնք վարակված են կաթիլա-հեղուկացին վիճակում գտնված անկայուն թունավոր նյութերով (մասնավորապես ֆուգենով), կարող են օգտագործվել միայն ջերմացին մշակումից, օդափոխությունից կամ տաքացրած օդով հողմահարելոց հետո: Միաժամանակ հատուկ մտանգ են ներկայացնում ճարպ պարունակող մթերքները, որովհետեւ մի քանի թունավոր նյութեր լավ են լուծվում ճարպերի և յուղերի մեջ: Նշանակալի վտանգ են ներկայացնում նաև այն մթերքները, որոնք ուտվում են առանց լրացուցիչ չերմացին մշակման—հաց և հացեղեն, հրուշակեղեն, մսեղեն (երշիկ, խոզապուխտ և այլն):

Գրգռող թունավոր նյութերն ազդում են պիխավորապես շնչառական ուղիների լորձաթաղանթի վրա:

Այս խմբի մի քանի թունավոր նյութեր, որոնք անզուսպ փըսուցոց են առաջացնում, ստացել են «փոշտացնող թունավոր նյութեր» անունը. նրանց ամենից ավելի տիստիկ ներկայացուցիչը հանդիսանում է աղամմսիտը:

Սղամմաթար մուգ կանաչ փոշի է կամ դեղնականաչ գույնի աշխուր բյուրեղացին նյութի կտորներ (գտված բյուրեղացին աղամմսիտն անգույն է): Մարտական գործադրման ժամանակ վերածվում է մուգ-դեղնին, մուգ-դարչնագույն, երբեմն սև ծիսի:

Մննդամթերքները երկար ժամանակ այդ ծիսի ամպերի մեջ դանվելու դեպքում վարակվում են աղամմսիտի նստած մանրագույն մասնիկներով:

Գրգռողներին են պատկանում և այն թունավոր նյութերը, որոնք առավելապես զրկում են աշխերի լորձաթաղանթները. նրանք կոչվում են նաև «արտասվարեր»: Մեջ հայտնի արտասվարեր թու-

նավոր նյութերից ամենից ավելի զորեղը հանդիսանում է նույնութեատոֆենոնը և քլորափիկրինը:

Քլորացետոֆենոնը պինդ բյուրեղային անգույն նյութ է, մի քիչ մանիշակի կամ թխենու հոտ հիշեցնող գուրեկան հոտով: Հեշտությամբ գոյացնում է բաց-կատավուն-սպիտակ գույնի ծուխ: Քորժադրվում է ծխանման և զոլորշիանման վիճակում և ունի այն հատկությունները, որոնք բնորոշ են անկայում թունավոր նյութերի համար: Քլորացետոֆենոնը շի վարակում սննդամթերքներն ու ջուրը, թեև հաղորդում է նրանց իր հոտը:

Քլորափիկրինը սուր, անգուրեկան հոտով թափանցիկ գեղնավուն հեղուկ է: Քլորափիկրինի գոլորշիներն անգույն են, առաջացնում են խիստ արտասվաճություն, սրտի խառնոց, երբեմն փըսիսոց և հազ:

Գոլորշիանման վիճակում քլորափիկրինը ջրի վրա շի աղբում, իսկ սննդամթերքների վրա քիչ է ազդում: Կաթիլա-հեղուկային վիճակում քլորափիկրինը թունավորում է ջուրն ու շատ մթերքներ: Շաքարը հատկապես երկար է պահում քլորափիկրինը, իսկ ճարպերը լուծում են նրան: Մեծ քանակությամբ ջուր պարունակող, քլորափիկրինով վարակված սննդամթերքներն ուտելու համար պիտանի չեն:

Եթե քլորափիկրինը գոլորշիանման և կաթիլա-հեղուկային վիճակում ազդում է բույսերի սերմերի վրա, նրանց ծեկու ընդունակությունը նվազում է, բայց քլորափիկրինով ծխահարված մթերքների համի հատկությունները չեն փոխվում:

Խաղաղ ժամանակ քլորափիկրինը գործադրվում է հացահատիկը, ինչպես նաև բնակելի շենքերը զեղիսեկցիայի ենթարկելու (վնասատու միջատներին ոչնչացնելու) համար: Քլորափիկրինի այդպիսի գործադրման ժամանակ անհրաժեշտ է պահպանել նախազգուշության այն կանոնները, որոնք նախատեսված են հատուկ հըրահանգով:

Մկնդեղ շպարումակող գրգռող թունավոր նյութերը շփմելով սննդամթերքների հետ երկար ժամանակ նրանց վրա են թողնում տվյալ թունավոր նյութին հատուկ հոտը, բայց այդպիսի սննդամթերքները թունավոր հատկություններ չունեն: Մկնդեղ պարունակող, գրգռող և գլխավորապես ծխերի ձեռվ գործադրվող թունավոր նյութերը (աղամսիտը) սննդամթերքները վարակում են մակերեսից:

Մաշկային ազդեցուրյան բունավոր նյութերը մարդու մարմնի մակերեսին ընկնելիս որոշ ժամանակից հետո առաջացնում են վրանաված մասի կարմրություն, որը վնասվելուց հետո առաջին ժամկերին ուղեկցվում է քրոպ ու այրոցավու: Ավելի ծանր դեպքերում ժամկերի վրա գոյանում են բշտիկներ: Իսկ հետո խոցերը որոնք ելք կարառեն բուժում են պահանջում: Եթե մաշկի խոշոր մասեր են վնասված, մարդ կարող է մահանալ: Եթե մաշկային ազդեցության թունավոր նյութերը սննդամթերքների և ջրի հետ ընկնում են մարդու մարսողության օրգանը, ապա ստամոքսի և աղիների շրջանում երեսն է գալիս խիստ ցավ, փսխոց և երբեմն լուծ: Թունավորման ծանր դեպքերում մարդ կարող է մահանալ: Մաշկային ազդեցության թունավոր նյութերի բնորոշ ներկայացուցիչները հանդիսանում են իպրիտը և լուփիփարը, որոնք, ինչպես արդեն ասվել է, պատկանում են կայուն թունավոր նյութերին:

Խպրիտը մահանեխի կամ սխտորի հոտ հիշեցնող Հուտով յուղոտ մուգ-դարչնագույն հեղուկ է: Խպրիտի գոլորշիներն անգույն են, նա աշքի և ընկնում ավելի մեծ կայունությամբ, քան մնացած թունավոր նյութերը: Խպրիտով վարակված վայրում (առարկաների վրա) նա իր թունավոր հատկությունները բավականին երկար է պահում (ամռանը մինչև երկու օր, ձմռանը մինչև երեք—հինգ օր, իսկ երեմն էլ ավելի):

Խպրիտն օրգանիզմի վրա ազդում է ինչպես կաթիլա-Հեղուկային, այնպես էլ գոլորշիանման և մասախուլանման վիճակում:

Գոլորշու ձեռվ նա աննշան կերպով թունավորում է սննդամթերքները, իսկ ջրի վրա վնասակար ազդեցություն չի ունենում: Մառախուլանման վիճակում վարակում է միայն սննդամթերքների արտաքին, երեսի շերտերը:

Կաթիլա-Հեղուկային վիճակում իպրիտն առաջացնում է սրինդնդամթերքների և ջրի կայուն թունավորում: Առանձնապես վրանգավոր է յուղի և ճարապի իպրիտով վարակվելը, որովհետեւ նըրանց մեջ նա լավ է լուծվում: Զրի մեջ իպրիտը սովորաբար նստում է ջրամբարի հատակին և հետագայում, դանդաղորեն տարրալուծվելով, թունավորում է ջուրը:

Հեղուկ իպրիտի ազդեցությանը ենթարկված միսը ինչպես և արմատապտուղներն առանց դեգաղացիայի ուտելու համար անպետք են:

Լյուփիար խորդենի հիշեցնող հոտով դարձնագույն¹⁾ յուղու հեղուկ է: Լյուփիար գոլորշիները նույնպես, ինչպես և իպրիտի գորշիները, անգույն են: Նրա կայունությունը երկու անգամ քիչ է կտրիտի կայունությունից:

Լյուփիար վատ է լուծվում ջրի մեջ, բայց լավ լուծվում է յուղերի մեջ (ինչպես և նաևիմ մեջ): Գոլորշիանման վիճակում նա թույլ կերպով է ազդում ջրի և սննդամթերքների վրա, բայց նրանց սննդի մեջ օգտագործելու հնարավորության ու պայմաններին լինը բարերյալ հարցն ամեն անգամ պետք է լուծվի մասնագետների կողմից: Կաթիլա-հեղուկային լյուփիարով վարակված ջուրն ու սննդամթերքները անպետք են ուտելու համար, որովհետև լյուփիար բաղադրության մեջ են մտնում մինդեղային միացություններ, որոնք շեն կարող հեռացվել:

Առանձնապես վտանգավոր է սննդամթերքների կայուն թունավոր նյութերով թունավորվելը: Գոլորշու, մառախուղի ձևով կամ կաթիլա-հեղուկային վիճակում ընկնելով մթերքների վրա, կայուն թունավոր նյութերը վարակում են սննդամթերքների երեսի շերտերը:

Զանգան սննդամթերքների՝ կայուն թունավոր նյութերով վարակվելու աստիճանը միատեսակ չէ:

Հացահատիկային մրերքները կաթիլա-հեղուկային իպրիտով վարակելու փորձերը ցույց տվին, որ 10—20 կաթիլ միանուն կետի վրա կաթեցնելու գեպքում իպրիտը մթերքի հաստության մեջ 5 սանտիմետրից ավելի խոր չի թափանցում:

Այդ գեպքում առաջին վայրկյաններին իպրիտը թրջում էր միայն ամենավերին շերտը (մինչև 1 սանտիմետր), իսկ մինչև 5 սանտիմետր խորությամբ անցնում էր միայն մի ժամկա ընթացքում և նույնիսկ ավելի ուշ:

Ել ավելի պակաս է կաթիլա-հեղուկային թունավոր նյութերով ալյուրի վարակման խորությունը— 0,5—ից մինչև 2 սանտիմետր:

Մսի կաթիլա-հեղուկային թունավոր նյութերով վարակվելու աստիճանը կախված է նրա սորտից, ձարպի առկայությունից, կենդանու տեսակից ու հասակից և այլն: Փորձերը ցույց տվին, որ քիչ յուղու մսի վրա իպրիտ հասցնելիս (մսի 10 սմ՝ մակերեսին 2 սմ՝ իպրիտի հաշվով), իպրիտը թափանցում է 1,5—2 սանտիմետր խորությամբ:

Բնինելով պինդ ձարպերի մակերեսին, իպրիտը արագ կերպով

1) Զալան Առելիառ անդուրին է:

լուծվում է: Սակայն այս դեպքում իպրիտի խոր թափանցելը դանդաղ է կատարվում, և սովորաբար վարակվում է միայն ճարպի հրեսի շերտը մինչև 3 սանտիմետր հաստությամբ:

Սննդամթերքների կաթիւա-Հեղումկային լուրիզիտով վնասվելու խորությունն ու արագությունն ավելի պակաս է: Այսպես, մսի վրա հասցնելու գեպքում լուրիզիտի կաթիլը 0,2—0,5 սանտիմետրից ավելի խոր չի թափանցում:

Ընդհանուր բունավոր ազդեցուրյուն ունեցող բունավոր նյութեր: Բնդհանուր թունավոր ազդեցություն ունեցող խմբին պատկանող թունավոր նյութերով վարակվելու դեպքում երևան է գալիս պիսի պտտոց, հեռոց, սրտի բարախում, մկանային թուրություն, սրտի խառնոց, փսխոց, գիտացավեր, գիտակցության մթագնում: Այս թունավոր նյութերը օրգանիզմի մեջ են մտնում շնչառական ուղիների միջոցով և վնասում են ներվային սիստեմը կամ արյունը: Բնդհանուր թունավոր ազդեցություն ունեցող թունավոր նյութերի կարևորագույն ներկայացուցիչների թվին է պատկանում համապատասխան:

Կապտարքուն իրենից ներկայացնում է ցնդող, անկայում մի հեղուկ և այնպիսի հոտով, որը թթվի փոքր կոնցենտրացիայի դեպքում հիշեցնում է գառը նշի հոտ, իսկ մեծ կոնցենտրացիաների դեպքում՝ փայտողիլի հոտ: Կապտաթթուն ամենաուժեղ թույներից մեկն է: Գազային վիճակում նա օդից թեթև է, այդ պատճառով պատերազմի ժամանակ դործադրվում էր ուրիշ, ավելի ծանր գազերի հետ խառնած:

Գոլորշիանման վիճակում կապտաթթուն բաց օդում սննդամթերքներն ու ջուրը չի թունավորում: Սակայն փակ շենքում և երկարատև ներգործության դեպքում նրա գոլորշիները կարող են թունավորել թե ջուրը, և թե պինդ ու հեղուկ սննդամթերքները: ԿամիլաՀեղուկային վիճակում նա վարակում է և ջուրը, և սննդամթերքները: Խաղաղ ժամանակ կապտաթթուն գործադրվում է գեղինակցիայի (միջատներին ոչնչացնելու) և կրծողների գեմ պայքարելու: Համար: Սակայն նրանից օգտվելիս անհրաժեշտ է պահպանել մի շարք նախազգուշական միջոցներ, որպեսզի խուսափած լինենք նրա հետ շփվող մարդկանց թունավորումից, ինչպես նաև առաջաների և նյութերի վարակումից:

Հասարակական սննդի ձեռնարկություններում (ֆաբրիկա-խոհանոցներում, ճաշարաններում, սեստորաններում, կաֆեներում, թեյատրներում, բուֆետներում և այլն), ինչպես և առևտրական ցանցում (մթերային խանութներում, շուկաներում, քիոսկներում և այլն) միշտ էլ գանազան կենսամթերքների պաշարներ են լինում։ Զափազանց կարեոր է վաղօրոք ձեռք առնել այն բոլոր միջոցները, որոնք անհրաժեշտ են այդ մթերքները թունավոր նյութերով վարակվելուց պաշտպանելու համար և ամենից առաջ սպահովել պահպան պայմանները։

Ենթադրություն: Հասարակական սննդի ձեռնարկություններում և առեվտրական ցանցում սննդամթերքները, որպես կանոն, պետք է պահպան փակ պահեստային շենքերում։ Նպատակահարմար է պահեստային շենքերը կամ գոնե նրանց մի մասն այնպես պատրաստել, որպեսզի անհրաժեշտության դեպքում հնարավոր լինի նրանց հերմենտիգացիայի ենթարկել, այսինքն անթափանցելի դարձնել ինչպես կաթիլա-հեղուկային, այնպես էլ գաղանման վիճակում դանված թունավոր նյութերի համար։ Համենայն դեպք անհրաժեշտ է նախօրոք ստուգել այն շենքերի դրությունը, որտեղ մթերքներ են պահպան։ Պատերը, հատակներն ու առաստաղները չպետք է ունենան ոչ ճեղքեր, ոչ անցքեր, լրիվ գցված պետք է լինեն բոլոր լուսամուտների ապակիները, իսկ փեղկերը պետք է լավ նըստած լինեն, զոները քիչ ծածկվեն։ Լուսամուտների համար պետք է ունենալ հատկապես հարմարեցրած վահանակներ կամ փակոցափեղկեր (ստավնի)։ Վենտիլյացիոն անցքերը նույնիսկ պետք է ըիմ ծածկվեն։

Տարա: Սննդամթերքները թունավոր նյութերից պաշտպանելու գործում մեծ նշանակություն ունի տարան, ընդորում ամեն մի տարա, նույնիսկ տապրակը, այս կամ այն չափով պաշտպանում է մթերքը վարակվելուց։ Փորձերով հաստատված է, որ տապրակում դանված հացահատիկային մթերքների մեջ կաթիլա-հեղուկային խարիստ ներհոսման խորությունը 1 սմ-ից չի անցնում։ Սննդամթերքների համար որպես լավ պաշտպան ծառայում է առանց ճեղքերի փայտայ ամուր տարան։ Հերմետիկորեն խցանված տարայում պահպան մթերքները (կոնսերվաները թիթեղյա ամանների մեջ կամ

մթերքները լավ հղկված խցաններով կամ կափարիչներով ծածկը - ված ամաններում) մատշելի չեն թունավոր նյութերի ներգործությանը: Սակայն քիմիական հարձակումից և թունավոր նյութերով վնասվելուց հետո ամեն մի տարա բաց անելուց առաջ անհրաժեշտ է նախապես խնամքով դեգազացիայի ենթարկել նրան:

Առևտրական շենքերում և սննդի ձեռնարկություններում պահանջութան մեջ արկղները, բուժեանները և այլն պետք է պինդ փակվեն կափարիչներով կամ դոնակներով: Քիմիական հարձակման սպասնալիքի դեպքում անհրաժեշտ է բոլոր մեծ արկղները, պահարանները, բուժեանները և այլն փակցնել պարագինի թղթով: Տակառները, չաները, կիսատակառները և կաթսանները նույնպես պետք է լավ ծածկվող կափարիչներ ունենան: Ճշշտնույն ձեռվ ամանեղենը ևս (կաթսանները, թավանները և այլն) պետք է քիմի ծածկվեն կափարիչներով: Քիմի ծածկվող կափարիչ ունեցող մետաղյա և ապակյա տարան մթերքները լավ է պաշտպանում թունավոր նյութերից: Պատրաստի ուտելիքը նույնպես կարելի է պահել փակ ամանի մեջ: Այդ նպատակի համար հատկապես լավ են տերմոսները, որոնք հերմետիկորեն են փակվում:

Ծածկոցներ: Ճեղքեր ունեցող արկղներում և տոպրակի տարայում, ինչպես և կուտակված պահպաղող սննդամթերքները պետք է ծածկվեն բրեզենտով կամ անթափանց նյութով (օրինակ, ռետինած կամ օլիֆած գործվածքներից, ձյութած սավաններից, ցելոֆանային թղթից և այլից պատրաստված պաշտպանական պատրաններ): Մտելլամճների վրա դարսված պահպաղ ալյուրը նույնպես պետք է ծածկված լինի բրեզենտով կամ ուրիշ անթափանց նյութով: Եթե այդպիսի նյութեր չկան, ապա մթերքի վրայից պետք է դնել 20—25 սանտիմետր հաստության խոտի շերտ: Հացահատիկը և հացահատիկային մթերքները, ինչպես նաև հորերում պահպաղը բանջարեղենը կարելի է պաշտպանել թունավոր նյութերից, հորերը և դեպի նրանց տանող մուտքերը ծածկելով մամլած դարմանի կամ խոտի շերտով (20—25 սանտիմետր):

Տրանսպորտ: Սննդամթերքները քաղաքի մեջ փոխադրելու ժամանակ թունավոր նյութերով վնասվելուց նախատահպաններու համար անհրաժեշտ է վազօրոք պատրաստել փոխադրական միջոցները (ֆուրգոններ, սալեր և այլն), որպեսզի կարելի լինի ըստ հնարավորության անթափանց դարձնել նրանց արտաքին օդի:

Համար: Այն փակ ֆուրտոնները, որոնցով հաց, միս և ուրիշ սննդ-դամթերքներ են փոխադրում, պետք է ուշադրությամբ նայվեն և նրանցում եղած բոլոր ճեղքերն ու անցքերը ծածկվեն ու փակվեն առնթափանց նյութով (պարագինի թուղթ, ուստինած գործվածք և այլն): Ֆուրտոնի գոները պետք է քիչ ծածկվեն, ամենից ավելի լավէ է մնայուն ուստինե միջադիրի (քուածական) օգնությամբ:

Այն մթերքները, որոնք տեղափոխվում են բաց դարակների միաւ, ըստ հնարավորության պետք է գտնվեն հերմետիկորեն ծածկված ամանի (կամ տարացի) մեջ և ծածկված պետք է լինեն մաքուր բրեզենտով կամ ուրիշ անթափանց նյութով: Բրեզենտն այնպես պետք է դնել, որպեսզի անցքեր ու բաց տարածություններ չլինեն:

Եթե սննդամթերքների տրանսպորտը ճանապարհին թունավոր նյութերի ազդեցության է ենթարկվել, ապա իր նշանակման տեղը հասնելուն պես (մթերացին խանութ, հասարակական ճաշարան և այլն) հարկավոր է սկզբում դեգազացիայի ենթարկել նրան՝ արտաքին կողմից, իսկ հետո արդեն բանալ (ֆուրտոնը) կամ զգուշությամբ ազատել թունավոր նյութերով վարակված բրեզենտից:

«ՕԳԱՅԻՆ ՏԱԿՆԱՊԻ»

«Օգային տագնապի» հատուկ ազդանշանը՝ հակառակորդի տակառնակները քաղաքի վրա երկալուց 15—20 րոպե առաջ նախագուշացանում է բնակչությանը օւգային հարձակման մասին¹⁾: Ազդանշանը տրվում է մի քանի րոպե ֆաքրիկաների, գործարանների և շոգենավերի ընդհատ շշակներով, շեփորներով, (սիրենա) ռատերիալով, հեռագրով և ուրիշ միջոցներով, որոնց մասին բնակչությունը վազորով տեղյակ է:

Հասարակական սննդի ճեռնարկությունների և առևտրական ցանցի աշխատողները «օգային տագնապ» ազդանշանը տալուն պես պետք է ամուր փակեն դռները, լուսամուտները և մյուս անցքերը, որոնց միջով կարող է ներս թափանցել դրսի օդը (վիճակից յիշոն սարքավորումներ, օդանցքներ և այլն): Հաճախորդների ելքն ու մուտքը, ինչպես նաև մթերքների բաց թողումը դադարեցվում է: Միաժամանակ դադարեցվում է վառարանների և պլիտաների վառելը, փակվում են ծխանցքները, գաղացին ծորակները և այլն:

1) Ազդանշանը կարող է լինել սավառնակի երկալու հետ միաժամանակ: Դանքար:

Գիշեր ժամանակ լուսամուտներին պետք է կախել լույսի համար անթափանց վարագույրներ կամ մուգ գույնի աղյալներ:

Հակառակորդի կողմից հարձակման քիմիական միջոցներ՝ պործագրելու դեպքում, հատուկ պոստերը «Քիմիական տազնապ» աղյանշանը տալիս են ոելսերին, մետաղյա սկավառակներին, զանգերին խփող հաճախակի հարվածներով, ինչպես նաև ձեռքի շեփորների շշակներով։ Այս աղյանշանը նշանակում է, որ տվյալ տեղամասի վրա քիմիական հարձակում է կատարված։

Այս մթերքները, որոնք առանց տարայի նույնիսկ փակ ֆուրգունի մեջ են փոխադրվում (օրինակ, հացը), ուտելու համար օգտագործելուց առաջ խնամքով պետք է ստուգին լաբորատոր ձեռվ, որովհետև թունավոր նյութերը կարող էին անցնել ֆուրգունի կամ սալլի մեջ։ Եթե մթերքները տարայի մեջ էին գտնվում, ապա սկզբում դեպքացիայի են ենթարկում տարան, հետո արդեն բաց են անում և ստուգում, թե արդյոք թունավոր նյութեր չե՞ն ընկել սննդամթերքների վրա։ Մթերքների պիտանիության հարցը կարող է լուծել միայն պետսանտեսչությունը։ Թունավոր նյութերի վարակմանը ենթարկված կամ վարակման տեսակետից կասկածելի սննդամթերքներն առանց պետսանտեսչության թույլտվության շեն կարող օգտագործել ուտելու համար։

ՍՆՆԴԱՄԹԵՐՑՆԵՐԸ ՎՆՍՍԱԶՐԿԵԼՈՒ ՄԻՋՈՑՆԵՐԸ

Երբ վայրը քիմիական հարձակման է ենթարկված, ամենից առաջ անհրաժեշտ է պարզել թե չի վնասվել արդյոք տվյալ սննդի ձեռնարկությունը և թունավոր նյութերը չե՞ն թափանցել արդյոք շենքի ներսը։ Եթե ձեռնարկությունը չի վնասվել օդային հարձակումից, ապա նա կարող է շարունակել իր նորմալ աշխատանքը։ Իսկ եթե պարզվում է, որ վնասված է թունավոր նյութերից, ապա անհրաժեշտ է ուշի-ուշով քննել վարակման ենթարկված շենքը, սարքավորումը, ինվենտարն ու մթերքները և պարզել թունավորման պայմանները։

Այդպիսի քննությունն կատարողները խստօքեն պետք է կատարեն անհատական պաշտպանության կանոնները, որպեսզի և իրենք թունավորվեն և թունավոր նյութերը մի շենքից մյուսը, մի մթերքից մյուսի վրա շփոխագրեն։

Անհատական պաշտպանության միջոցներին են պատկանում

Հակագաղերը, պաշտպանական հագուստը, պաշտպանական թիկ-նոցները, մարմնին քսելու հատուկ օճանելիքներ և այլն: Մարմնի ամբողջ մակերեսն ամենից ավելի լրիվ պաշտպանում է պաշտպանական կոմբինեզնը, որը գործադրվում է զիսավորապես այն ժամանակ, եթե կասկած կա թե ձեռնարկությունը վարակված է մաշկային ազդեցության կայում թունավոր նյութերով:

Ծետինե ոտնաման շինելու դեպքում, վարակված գետնի վրայով անցնելու համար անհրաժեշտ է օգտվել այն բոլոր միջոցներից ու ձեռից, որոնք հնարակորություն են տալիս խոսափել վարակված մակերեսի և առարկաների հետ անմիջականորեն շփվելուց. կարելի է հաստակին դնել մաքուր տախտակներ, իսկ կոչիկներին ժողովրդի տախտակներ կապել: Ձեռները պաշտպանելու համար հագնում են ուստինե ձեռնոցներ և թենոցներ: Դրանից բացի, աշխատողները պետք է ունենան խալաթներ և ուստինած գոգնոցներ:

Բոլոր աշխատողները սննդի ձեռնարկություններում, խանութենում և պահեստներում պետք է հատկապես հրահանգված լինեն այն միջոցների մասին, որոնք նման դեպքերում կանխում են անձնական թունավորումը և թունավոր նյութերի տարածումը:

Թունավոր նյութերով վարակվելու փաստը կարելի է հաստատել տեղական զննությամբ, երբեմն տարայի կամ հենց սննդամթերքների վրա թունավոր նյութերի կաթիլների հետքերի առկայությամբ, երբեմն մի քանի թունավոր նյութերի համար բնորոշ հոտով, իսկ երբեմն մթերքի արտաքին տեսքի փոփոխությամբ (գույնով):

Եթե հաստատված է մթերքների կամ տարայի թունավոր նյութերով վարակված լինելու փաստը, անհրաժեշտ է առանձնացնել մթերքների վարակված մասը, պահպանել նախազգուշական բոլոր միջոցները, որպեսզի թունավոր նյութերը շտարածվեն շնչում և չվարակեն անձնակազմին: Հետագայում կասկածելի և թունավոր նյութերով մնասված մթերքները ուղարկում են հետազոտելու, որպեսզի որոշեն նրանց մեջ ընկած թունավոր նյութը, ինչպես նաև լուծեն մթերքի հետագայում օգտագործելու հնարավորության հարցը: Նայած հետազոտության արդյունքներին սահմանադրական տեսչությունը կարգադրություն է անում այդ մթերքները կամ ոչնաշցնելու, կամ թե նրանց վարակագրելու մասին:

Հասկանալի է, որ թունավոր նյութերով մնասված սննդա-

մըլերքները, մանականդ նրանց խոշոր քանակությունները, պետք է ձգուել վարակագրել և պահել դորժածության համար: Վարակացրեկման գոյություն ունեցող միջոցները սովորաբար թույլ են տալիս ոչնչացումից փրկելու թունավոր նյութերով վնասված մթերքները:

Իբնին հասկանալի է, որ այդպիսի մթերքները համապատասխան մշակումից հետո միանգամայն անվնաս պետք է լինեն: Այդ պատճառով ամենափոքր կասկած լինելու դեպքում անհրաժեշտ է լրացնեցիլ վարակագրեկում կատարել:

Սննդամթերքները վարակագրելու միջոցները տարբեր են և կախված են թունավոր նյութերի տեսակից ու իրենց՝ մթերքների հատկություններից: Հաճախ նրանց կարող են թունավոր նյութերից ազատվել դեգաղացիայի միջացով:

Սննդամթերքները վլորով վնասված լինելու դեպքում դեգաղացիայի են ենթարկվում հողմահարելու միջոցով: Զգալի քանակությամբ քոր պարունակող ջուրը դեգաղացիայի է ենթարկվում ֆիլտրելով ածխացին ֆիլտրի միջով:

Յոսգենով վարակած սննդամթերքները դեգաղացիայի են ենթարկվում հողմահարելով կամ եփելով մինչև ֆոսգենի հոտի լրիվ վերանալը: Կաթիլա-հեղումկային ֆոսգենով վարակվելու դեպքում ճարպերն ու յուղերը պետք է վերահալվեն եռացող ջուր, սրանով լրիվ վարակագրեկվում են նրանք և դրանից հետո կարող են դորժածվել ուտելու համար:

Քորպիկրինի ներգործությանը ենթարկված սննդամթերքները դեգաղացիայի են ենթարկվում հողմահարությամբ: Զուրը դեգաղացիայի է ենթարկվում ակտիվացրած ածուխի միջով ֆիլտրելու և եռացնելու միջոցով:

Կաթիլա-հեղումկային իպրիտով վնասված հացահատիկն ու ալյուրը դեգաղացիայի են ենթարկում պետական սանիտարական աեսչության մատնանշած հատուկ եղանակով:

Իպրիտով վարակված ջուրը տնտեսական կարիքների համար կարելի է օգտագործել ավազի ֆիլտրի միջով ֆիլտրելուց և հետազոտման եռացնելուց հետո:

Իպրիտով վարակված կրնսերի բանկաները մի քանի բռպեցով ընկղմում են քլորակրի լուծութի մեջ, հետո լվանում տաք ջրով

ու չորացնում, որից հետո կոնսերվարները կարող են օգտագործվել ուտելու համար:

Կաթիլա-Հեղուկային թունավոր նյութերով վարակված ամանեղենը, կաթիլների մեխանիկական հեռացումից հետո, մի ժամկշափ եռացնում են սովորական ջրում և հետո երկու անգում խնամքով լվանում տաք ջրում:

Կապարրիվ վարակված սննդամթերքները դեպազցիայի են ենթարկվում երկարատև օգտագործելով կերպով լվանալուց և խոհանոցային մշակումից հետո: Եթե դեպքում անհրաժեշտ է զգուց լինել և ապահովել կապտաթթվով կեղտուոված օդի հեռացումը:

Թունավոր նյութերով վնասված կենդանիների միսը կարելի է ուտելու համար օգտագործել ուշագիր կերպով լվանալուց և խոհանոցային մշակումից հետո: Եթե կենդանին ենթարկվել է խեղուղի խմբի թունավոր նյութերի ներգործությանը, նրան պետք է մորթել մինչև բորբոքային երեւութիւնների վարդացումը: Կենդանու ներքին օրգաններն ուտելու համար պիտանի չեն:

Կենդանին՝ մաշկային աղբեցության թունավոր նյութերով վնասվելու դեպքում, նրա միսը կարելի է օգտագործել, եթե չեն դարպացել բնդէանուր թունավորման երեւութիւնները:

Ներքին օրգանները պետք է ոչնչացվեն: Կաթիլա-Հեղուկային խպրհտով վնասված միսը վարակազրկում են 2 սանտիմետր հեռացնելով մակերեսային շերտը և հետո եփում են. այսպիսի մսի ապխտելին ու աղելը չի վնասազրկում նրան:

Թունավոր նյութերով վարակված սննդամթերքների, ինչպես նաև տարացի, ամանեղենի և գույքի վնասազրկումը պետք է կատարել ճշտորեն, կիրառելով այն ցուցումները, որոնք յուրաքանչյուր կոնկրետ դեպքում ստացվում են պետական սանիտարական օրգանների կողմից:

Վարակադրկված (դեպազցիայի ենթարկված) սննդամթերքները, հատուկ հրահանգի համաձայն նորից պետք է ստուգվեն լաբորատոր ձեռվ և ուտելու համար կարող են թուլլատրվել միայն սանիտարական տեսչության ներկայացուցիչների եղբակացության համաձայն:

Միայն պետական սանիտարական տեսչության օրգաններն են կարող լուծել բունավոր նյութերով վարակված սննդամթերքների օգտագործման հարցը:

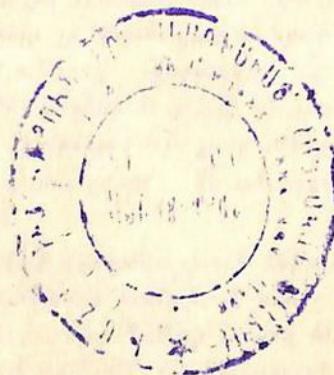
Թումավոր նյութերով վիճասված և ոչնչացման ենթակա սննդա-
մթերքները կամ այրում են, կամ վրան քրտակրի փոշի ցանում
և թաղում գետնի մեջ: Թումավոր նյութերով վարակված սննդա-
մթերքները ոչնչացնելու ինչպես և նրանց դեգազացիայի են-
թարկելու աշխատանքները անհրաժեշտ է կատարել պահպանելով
նախազգուշական բոլոր կանոնները, նպատակ ունենալով թումա-
վոր նյութերից պաշտպանելու աշխատող անձնակազմին:

Չեռնարկություններում գոյություն ունեցող Պաջավիաքի-
նի հակաքիմիական պաշտպանության խմբերը պարտավոր են
ակտիվ կերպով մասնակցել թումավոր նյութերով վարակվելու դեմ
մզգող պայքարի բոլոր աշխատանքներին, բայց բոլոր դեպքերում,
երբ հարց է ծագում, թե քիմիական հարձակման առնչությամբ
ինչպես վարվել կենսամթերքների հետ, անհրաժեշտ է դիմել պե-
տական սանիտարական տեսչության տեղական մարմֆններին:

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

էջ

1. Նախաբան	3
2. Մարտական բունավոր նյութերը և նրանց կիրառումը	4
3. Թունավոր նյութերի հատկությունները և նրանց ազդեցությունը	5
4. Սննդամբերների պաշտպանությունը բունավոր նյութերից	12
5. «Օղային տագնապ»	14
6. Սննդամբերները վճասագրի և միջոցները	15

ԳԱԱ Հիմնարար Գիտ. Գրադ.

FL0010144

ԳԻՆԸ 30 ԿՈՄ.

ЦЕНА

16469

С. М. Бременер
ЗАЩИТА ПИЩЕВЫХ ПРОДУКТОВ
ОТ ОТРАВЛЯЮЩИХ ВЕЩЕСТВ

(на армянском языке).
Ереван — 1941 г.